

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข้อถกเถียงเรื่องภาษาเฉพาะตัวซึ่งวิตต์ เคนส์ ไตร์อธิบายไว้ในหนังสือ

Philosophical Investigations นั้นถือได้ว่าเป็นประเด็นที่สำคัญในปรัชญาระยะหลังของวิตต์ เคนส์ ไตร์ ในแง่ที่เป็นกรณีศึกษาที่เป็นตัวแบบของการปฏิเสธแนวความคิดที่สำคัญ ๆ ในทางปรัชญา เช่น แนวปรัชญาระยะแรกของวิตต์ เคนส์ ไตร์ เองที่มีลักษณะเป็นแนวสารัตถนิยม (Essentialism) นอกจากนี้ยังเป็นการปฏิเสธแนวความคิดแบบ โซลิปซิสซึม (Solipsism) ตลอดจนเป็นการปฏิเสธแนวความคิดแบบทวินิยม (Dualism) แนวความคิดเหล่านี้วางอยู่บนสมมติฐานของความเป็นไปได้ของความรู้เกี่ยวกับตัวเอง (Self Knowledge) วิตต์ เคนส์ ไตร์ต้องการจะแสดงให้เห็นว่าความรู้ดังกล่าวนี้เป็นไม่ได้ กล่าวคือวิตต์ เคนส์ ไตร์ เสนอว่าภาษาเฉพาะตัว (Private Language) เป็นไปไม่ได้อย่างไรซึ่งเป็นการโต้แย้งแนวความคิดดังกล่าวเหล่านี้เอง

การถกเถียงเรื่องภาษาเฉพาะตัวนั้นได้รับความสนใจจากนักปรัชญาในทศวรรษ

1960-1970 อย่างมากพอสมควร แต่การถกเถียงในยุคดังกล่าวมักจะจำกัดอยู่แต่เฉพาะตัวเนื้อเรื่องของปัญหาภาษาเฉพาะตัว ต่อมาในทศวรรษ 1980 จนถึงปัจจุบัน การถกเถียงเรื่องภาษาเฉพาะตัวนั้นขยายไปสู่ประเด็นที่กว้างขวางขึ้น กล่าวคือมีการพิจารณาปัญหาจากแนวคิดเรื่องการทำตามกฎ (Rule Following) ซึ่งเสนอในระยะหลังนี้เสนอว่าเราจะเข้าใจปัญหาภาษาเฉพาะตัวได้ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจแนวความคิดเรื่องการทำตามกฎ ซึ่งเป็นแนวความคิดที่สำคัญในปรัชญาระยะหลังของวิตต์ เคนส์ ไตร์ แนวความคิดเรื่องการทำตามกฎนั้นเป็นแนวคิดที่เป็นพื้นฐานในอันที่จะเข้าใจเรื่องภาษาเฉพาะตัว ดังจะเห็นได้จากหนังสือและบทความในวารสารทางปรัชญาในปัจจุบันอันน่าสนใจ เรื่องภาษาเฉพาะตัวและการทำตามกฎอย่างมากมาย นอกจากนี้ข้อถกเถียงในปัจจุบันยังดำเนินไปอย่างกว้างขวางกว่าที่วิตต์ เคนส์ ไตร์ เสนอไว้อีกด้วย

เช่น แนวความคิดของ Noam Chomsky และ Jerry Fodor ที่เสนอว่ามนุษย์มีความสามารถในการใช้ภาษาในลักษณะที่มีตั้งแต่กำเนิด (Innate Idea) ซ้ำออกเถียงในลักษณะเช่นนี้จึงไม่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดในเรื่องภาษาของวิตต์เกินสไตน์แต่อย่างใด แต่อาจกล่าวได้ว่าเป็นทางเลือกของคำอธิบายว่าภาษามีลักษณะอย่างไร เช่นเดียวกับแนวความคิดของวิตต์เกินสไตน์ที่เสนอไว้ในปรัชญาาระยะหลังของเขาว่าภาษามีลักษณะที่สำคัญคือ เป็นกิจกรรมที่ผู้ใช้ภาษาทำตามกฎในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังจะได้อธิบายต่อไป

วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทำความเข้าใจแนวความคิดของวิตต์เกินสไตน์ที่ว่าด้วยปัญหาภาษาเฉพาะตัวที่กล่าวไว้ในหนังสือ Philosophical Investigations ซึ่งเป็น "ตัวเนื้อเรื่อง" ของปัญหาภาษาเฉพาะตัว โดยที่ผู้วิจัยเสนอว่าถ้าจะเข้าใจปัญหาภาษาเฉพาะตัวได้นั้นต้องพิจารณาจากแนวความคิดในปรัชญาาระยะหลังของวิตต์เกินสไตน์ที่ว่าด้วยภาษาโดยทั่วไป ซึ่งได้แก่แนวความคิดเรื่องการทำตามกฎ มิฉะนั้นแล้วการปฏิเสธความเป็นไปได้ของภาษาเฉพาะตัวจะเป็นเพียงการปฏิเสธความรู้ในลักษณะเดียวกับที่พวกเขาเคียดเคืองสงสัยความรู้เกี่ยวกับตัวเองโดยทั่วไป เช่น การสงสัยเรื่องความจำ หรือการสงสัยเรื่องการตรวจสอบความรู้ เป็นต้น ดังนั้นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเป็นการทำความเข้าใจแนวความคิดเรื่องภาษาโดยทั่วไปของวิตต์เกินสไตน์ด้วย จึงได้อธิบายแนวความคิดสำคัญ ๆ เช่น เรื่องการทำตามกฎและเรื่องเกมภาษา ตลอดจนเรื่องรูปแบบของชีวิต เพื่อความเข้าใจดังกล่าว

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำคำอธิบายตลอดจนข้อโต้แย้งของนักปรัชญาร่วมสมัยขึ้นมา เพื่อจุดประสงค์ในอันที่จะทำความเข้าใจแนวความคิดของวิตต์เกินสไตน์ให้กระจ่างยิ่งขึ้น ดังนั้นข้อโต้แย้งและข้อเสนอนักปรัชญาร่วมสมัยที่เสนอไปมากกว่าข้อเสนอนักปรัชญาของวิตต์เกินสไตน์จึงอยู่นอกเหนือวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาแนวความคิดของวิตต์เกินสไตน์ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนั้นผู้วิจัยใช้หนังสือ Philosophical Investigations เป็นหนังสือหลักในการทำความเข้าใจแนวความคิดของเขา สำหรับหนังสือเล่มอื่น ๆ ของวิตต์เกินสไตน์เป็นเพียงส่วนประกอบเพิ่มเติม ส่วนคำอธิบายของนักปรัชญาร่วมสมัยอื่น ๆ นั้นเป็นการยกขึ้นมาเพื่อเป็นส่วนประกอบในการทำความเข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การประเมินทัศนะของนักปรัชญาเหล่านี้จึงเป็นการประเมินภายใต้คำอธิบายที่ผู้วิจัยเข้าใจวิตต์เกินสไตน์ ส่วนข้อเสนอหรือคำอธิบายของนักปรัชญาร่วมสมัยที่เสนอเกินไปกว่าที่วิตต์เกินสไตน์อธิบายนั้นอาจจะเป็นการเปิดประเด็นที่น่าสนใจทางปรัชญาใหม่ ๆ ก็เป็นไปได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจปัญหาภาษาเฉพาะตัว ในแง่ที่เป็นตัวเนื้อ เรื่องที่วิตต์เกินสไตน์อธิบายไว้
2. เข้าใจแนวความคิดที่สำคัญในปรัชญาระยะหลังของวิตต์เกินสไตน์ ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดทางปรัชญาที่สำคัญแนวคิดหนึ่งในปัจจุบัน
3. เป็นการนำเสนอทางเลือกในการปฏิเสธแนวความคิดทางปรัชญาที่สำคัญ ๆ เช่น แนวปรัชญาสารัตถะนิยมที่วิตต์เกินสไตน์เองเสนอไว้ในหนังสือ Tractatus Logico-Philosophicus แนวปรัชญาโซลิบิลิซึม ตลอดจนแนวปรัชญาทวินิยม
4. เป็นการนำเสนอแนวความคิดว่าด้วยลักษณะหรือธรรมชาติของภาษาโดยทั่วไป แนวหนึ่งด้วย